

הנמר וידידו המנמנם

דב סדן מלא תבניות ברימוז / מסות על סופרים, ספר על גרמניה והיהדות, אלק ואחת בדיחות הרטות -

ועוד יודו הנמנמנם

עם ארבעים סופרים" מציין סדן, והוא מסיף בחיוב: "הן רוב כותבי המסות אהבים להתחזק עם הסופרים שהם כותבים עליהם".

הנמר וידידו המנמנמנ

השם מוזר, לא כן? זה הוא שמו של ספר חדש של סדן שיצא בשבועות הקרובים בהוצאת הק"מ המאוחדת. הספר דן בענייני המחלוקת בין היהודים והגרמנים בנושן מאות בשנים ושרשיה בספרות הגרמנית. הספר נכתב בעצם ימי השואה והמלחמה ה' עולמית השנייה.

את השם "לספר" מסביר לי סדן, "לקחתי מתוך משל במכתבו של צונץ אל הסופר הגרמני לודוויג שטיינהיים, בו מסופר על אדם ונמר שעשו ידידות ביהודים. היה האדם ישן את שנתו והנמר היה מבריה מעליו את הנבובים והצדעות. פעם, שלא במתכוון שרט הנמר את ידו של האדם ש' רינה קלה וגמפה סיפת דם מהירה, משהירח הנמר את ה' ד' מ' קם על ידידו האדם וטרף אותו... הנמשל הוא על ה' ב' ל' שישב בצל האשליה של ק' ו' על ידידות גרמניה שישבה בצל האש' ליה של סוף הגרמני".

אני מנסה לבאר בספר זה, מסיף סדן, "היצד צמת הרעל של שנאת היהודים ביד רמונה שהביא להשמדה. אני מצביע בעובדות דור קומנטריות על תמיכה חס של יהודי גרמניה, שהסיוח את זעמת מסופר דים ומתולדי דעות ביד מניח וביים ומספריהם והצ' שהסיפו ל"נאציזם" והצ' מיהודת - בטרם היות היסטור".

האם יש בספרך גם רמז ומסור השכל" ליי יצאו אליהם", כך, משני ד' סדן, "הרמז הוא ליה' דת' א' מ' ר' י' ק' ה' ; חלילה לה לחזור על ס' עולה הפאטאליות של יה' דות גרמניה".

ובכן - הגיע גם תורו של דב סדן (לטעור - שטוק) בפרישת היובלנות. השנה תמלאו 50 שנת ל- סופר והוקם ועד יובל ההתכונן להוציא את מכתבו ב"מ כרפלים".

רק בעל היובל עצמו אינו בד תנו באיירת יובל. הוא ממשיך בעבודתו הספרותית היומיומית, אך הוא מוכן גם לשאת תולד בשעות הערביות, עת הוא מפקיק את העבודה לשעה קלה, אלא שבקשתו היא - "למנן השם, לא לזרוק על ה' י' ב' ל' ה' , כלו" מר, לא לדבר על יובל!

בחדו העבודה שלו שכרחוב הנרשא את שם המשורר ש' פריג, - יושב דב סדן "על התורה ועל העבודה" אין הוא משתחף ביד שיבות, אינו מבקר באספות של עסקי תרבות ואינו נבהר לוע' דים - "חבל על הזמן", כתיבת זהכנת ספרו "אבני בוזן", הע"י מד לצאת בקרוב בהוצאת "מחבר" רות לספרותי - "גמשה כמה שנים, ספר זה שיכיל כ-400 עמודי הוא מבחר מסותיו של דב סדן על הספרות העברית והוא נודל מסות על ארבעים סופרים, החל מהמשוררת העברית רחל מורפורו שנולדה בשנת תק"ן באיסלית - ועד המשורר דובבל בעד, איש עין יהודת, מחבר המ' נון הפלמית, איין זה מלמס

דב סדן

פירוש ושיי: שטוק

מור והבדיחה. הוא עמל להציב "יד לשם" להומרו ולבדיחה הי' הודית, אחרי פרסום ספרו "קערת צמוקים" מסיים הוא עתה את הכרך השני של אוסף ההומרו, שייקרא "קערת אגונים", והוא שוב אוסף של אלק ואחת כדור חור, הפעם מבוא הסופר מהה"ר מור של שבטי ישראל שנתקצבו כאן בשלוש השנים לקיום המדינה. ד' סדן מעיר, שאין ספרו מחיה אוסף של בדיחות שכבר הורפסו, "שום בדיחה שהורפסה פעם לא נכנסה בספריו; הכנסתי רק את אלו שסופרו בעל פה..."

אגב שיחה מנלה סדן, כי היה חיל באוסף אנקדוטות מתוך ספ' ר' זכרוננו, וימניס ומכתבים של סופרים, הגידעות מנהלים ו' אישים יהודים שכתבו בלשונות שונות, הו' עבודה להרכיב כר' כים".

אזכור ומיודע

ד' סדן מחחיל ערה להכין את ספרו "אלופי ומיודע" - על בגישות שהיו לו עם סופרים, תלמידי חכמים, עסקנים, עתונ' אים ואנשי "עמק", כן בדיחה להתחיל בהוצאת "מילוני" סופ' רים" על היודיש לשון של הסופ' רים העבריים, ועל הצורות וה' סגנונים של כל אחד מהם, "יש לי גם משורר ל' ע' ו' א' י' מ", אימר הסופר, והוא מנלה ל' שיש בתכניתו להוציא ספר על לשון העתונות העברית ועל סגנון ה' עתונאים, "סופרים ועסקני תר' ברת נהלים אצלנו לא פעם זל' זול בעתונאים ובבדיחות ואיום שמים לב לניבים ולחידושי ל' שין וסגנון השיבים, שעתונאים יצאים בעתונותם חון כדל עבר' דתם היומיומית הבהולה".

לכסוף מספר ד' סדן, שהם יא"ת תיאטרון היהודי לא הניח את ידו, והיא עבודת מתקד על הד' מילות חלדו ובדיחה שבאופרטת היהודית, "שילוחית" בלוגיקתה ה' שונים, ויש בדעתו גם להתחיל בעבודה מקיפה על נולדפון... במקרה ממנו מנלה לי איש שיחיל, כי שמו העברי החדש הוא בעצם מהמבוא... "על המלה ס' ד' א' אומ' דש"י כאחד הפדושים שלו במבוא: "ש' ס' ק' בלשון אש' כול".

א' ר' ו' ת